

РЕШЕНИЕ

№ 5517

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 13.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7976** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Образувано е по искова молба, депозирана от представляващия „Метрореклама“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – управителя К. К. И., срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която се претендира заплащане на обезщетение в размер на 5 760 (пет хиляди седемстотин и шестдесет) лева за имуществени вреди, причинени на дружеството в периода 04.01.2022 г. – 04.07.2022 г., от незаконосъобразно наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство, собственост на дружеството за срок от 6 (шест) месеца и отнемане на свидетелството за регистрацията му №[ЕИК] ведно с 2 бр. регистрационни табели [рег.номер на МПС] , въз основа на Заповед за прилагане на ПАМ № 22-4332-000147 от 11.01.2022 г., издадена от полицейски орган – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В исковата молба се сочи, че имуществените вреди представляват заплатена от дружеството наемна цена по сключен договор за наем на друг автомобил за 6 (шест) месечния период, за който е била наложена ПАМ, за да се осъществява обичайната търговска дейност – монтаж и демонтаж на рекламни материали на съоръжения по републиканската пътна мрежа. Претендира се и

законната лихва върху размера на обезщетението до окончателното му изплащане и направените по делото разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, в представения на 09.11.2022 г. писмен отговор, оспорва исковите претенции. Счита същите за неоснователни и моли съда да ги отхвърли. Застъпва становище за липса на доказателства, установяващи причинната връзка между твърдените имуществени вреди и отменения административен акт, с който е наложена ПАМ. В този смисъл, сочи, че дружеството наемодател е с предмет на дейност, в който не е включено отдаването под наем на МПС, както и че датата, на която е сключен договора за наем – 04.01.2022 г. предшества налагането на ПАМ – 11.01.2022 г. Прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение на процесуален представител на ищеца, надвишаващ минималния, предвиден в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представляващият ищцовото дружество управител поддържа исковите претенции. Счита, че са доказани по основание. Не представи доказателства в подкрепа на твърденията за наличие на причинна връзка между твърдените имуществени вреди, за които се претендира обезщетението, и отменения като незаконосъобразен административен акт.

В съдебното заседание и в представените писмени бележки, процесуалният представител на ответника поддържа становището, изразено и в писмения отговор за неоснователност на исковите претенции. Излага аргументи за привидност на сключения договор. Соци, че на 01.06.2022 г. след отмяната на ПАМ регистрационните табели на товарния автомобил са върнати и в този смисъл исковата претенция по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ най – малко следва да бъде редуцирана за периода до 01.06.2022 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП е на становище, че исковите претенции са неоснователни и недоказани, и следва да бъдат отхвърлени.

Административен съд – София-град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

С влязло в сила на 23.05.2022 г. Решение № 3457 от 23.05.2022 г., постановено по адм. дело 811/2022 г. по описа на АССГ, 16 състав, е отменена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000147 от 11.01.2022 г., издадена от полицейски орган, полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на „МЕТРОРЕКЛАМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена ПАМ, на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП (прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца – отнети са свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели [рег.номер на МПС]).

Принудителната административна мярка е била наложена затова, че на 28.12.2021 г. около 20,45 ч., движейки се от [населено място] към [населено място], в [населено място] по [улица], водачът, управлявал товарен автомобил „Пежо Партнер“ с регистрационен номер С. собственост на дружеството - С. Б. Г., не е представил свидетелство за управление на МПС, което да е прието за валидно от полицейските органи на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

На 04.01.2022 г. между „МЕТРОРЕКЛАМА“ ЕООД, в качеството на наемател, представлявано от управителя К. К. И. и „МОУШЪН АРТС“ ООД като наемодател,

представляван от упълномощен представител на управителя на дружеството К. Г. – З. Г. е сключен договор за наем на МПС (л. 8 - 10 от делото). Предмет на договора е предоставяне за временно ползване на МПС – товарен автомобил марка „Д.“, модел „Л.“, рег. [рег.номер на МПС], за срок от 6 месеца, считано от датата на сключване на договора – 04.01.2022 г., когато е уговорено да се осъществи и фактическото предаване на превозното средство (Раздел 7 Други условия, т. 1 от Договора). Уговорена е наемна цена - 5 760 (пет хиляди седемстотин и шестдесет) лева, платими „до изтичане на срока на договора и издаване на фактура от наемодателя“. Представени са Приемо – предавателни протоколи от 04.01.2022 г. и от 04.07.2022г., подписани от представляващите дружествата наемодател и наемател, с които е извършено предаването на товарния автомобил, предмет на сключения договор. Плащането на наемната цена по договора е удостоверено с фактура № [ЕГН] от 30.06.2022 г., издадена от „МОУШЪН АРТС“ ООД за сумата от 5 760 лева, включваща 4 800 лева наемна цена и начислен ДДС в размер на 960 лева и платежно нареждане № IBX20220704003499777 за извършен на 04.07.2022 г. вътрешнобанков превод.

Отразените данни в Търговския регистър по партидите на ищцовото дружество и на дружеството наемодател сочат, че в периода 16.08.2008 г. – 29.08.2013 г. наемодателят „МОУШЪН АРТС“ ООД е бил едноличен собственик на капитала на „МЕТРОРЕКЛАМА“ ЕООД. В този период представляващата дружеството – наемодател „МОУШЪН АРТС“ ООД – З. Г. е била управител на ищцовото дружество „МЕТРОРЕКЛАМА“ ЕООД.

Така установените фактически обстоятелства позволяват да се направят следните правни изводи:

Исковата претенция за обезщетение на имуществени вреди е с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във вр. чл. 203, ал. 1 и чл. 204, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Вредите, чието обезщетяване се иска се твърди да са резултат на отменен административен акт. Искът е предявен от активно легитимирана страна – адресат на отменения административен акт – дружеството собственик на автомобила, чиято регистрация е била временно прекратена, срещу надлежен ответник – Столична дирекция на вътрешните работи, в чиято структура е служител административният орган, издал отменената заповед.

Разгледана по същество исковата претенция е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Конституционно регламентираният принцип в чл. 7 от Конституцията на Република България за отговорността на държавата за вреди, причинени от незаконни актове, действия и/или бездействия на нейни органи и длъжностни лица е детайлно уреден в Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, а и в Глава единадесета на АПК. Тази отговорност се различава от отговорността по чл. 45 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), обусловена от общия принцип да не се вреди другиму.

Разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предвижда отговорност на държавата и общините за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица, осъществени при или по повод изпълнението на административна дейност. Отговорността на ответната администрация може да бъде ангажирана при кумулативно наличие на следните предпоставки :

1) незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или на

длъжностно лице,

2) причинени вреди от имуществен и/или неимуществен характер, настъпили непосредствено след неправомерния резултат

3) пряка причинна връзка между настъпилите вреди и незаконосъобразния акт, действие или бездействие.

Тежестта на доказване на всички правопораждащи елементи от фактическия състав на предявения иск е на ищеца, като съдът следва да приеме за ненастъпили тези от тях, които са останала недоказани. Липсата на който и да е елемент от фактическия състав предпоставя неоснователност на исковата претенция по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ответникът не оспорва наличието на първата от визираните предпоставки - отменен по съдебен ред, с влязло в сила на 23.05.2022 г. Решение № 3457 на състав на АССГ по адм. дело 811/2022 г., административен акт, издаден от полицейски орган – полицейски инспектор, служител на Столична дирекция на вътрешните работи – Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000147 от 11.01.2022 г., с която на „МЕТРОРЕКЛАМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена принудителна административна мярка, на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрация на пътно превозно средство за срок от 6 месеца, отнемане на свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

Спорният въпрос в настоящия казус е – разходите за платената наемна цена, договорена с представения договор от 04.01.2022 г., представляват ли имуществени вреди за дружеството наемател, настъпили като пряка и непосредствена последица от действието на незаконосъобразния административен акт до отмяната му, или договорът удостоверява търговски отношения между търговци, които нямат връзка с административната дейност на служителите на СДВР по повод налагането на ПАМ, на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

Вредите в производството по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ не се презюмират, а подлежат на пълно доказване от ищеца. Възприетите критерии в съдебната практика определят като непосредствени вредите, които следват противоправния резултат по време и място, а като преки – вредите, които обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на причинителя и настъпването им.

В приложения в настоящото производство съдебен акт по адм. дело 811/2022 г. по описа на АССГ, с който е отменена като незаконосъобразна Заповедта за налагане на ПАМ, е отразено, че тя е издадена по повод на извършена на 28.12.2021 г. проверка на водача на превозното средство, чиято регистрация е била временно прекратена, на основание чл. 171, ал. 2а, б. „а“ от ЗДвП. Затова, сключването на договор за наем на 04.01.2022 г. може да бъде възприето като непосредствена последица от констатираното административно нарушение и предстоящото му санкциониране с налагане на ПАМ, което е отразено в съставения Акт за установяване на административно нарушение „На основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП на водача е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 557823 от 28.12.2021г., в който е направена преценка, че са налице и материално-правните предпоставки на чл. 171, ал. 2а, б. „а“ от ЗДвП за прилагане на ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС, на основание чл. 22 от ЗАНН“ (стр. 2 от Решението, л. 5 от делото). Направените разходи на 30.06.2022 г. - за заплащане на наемната цена по договора следват хронологично периода на прилагане на ПАМ. В този аспект, съдът счита за неоснователни и недоказани твърденията на процесуалния

представител на ответната страна, че се касае за симулативна сделка, сключена единствено във вреда на трето лице.

От друга страна, ищецът не представи доказателства, които позволяват да се правят позитивни изводи за наличие на причинната връзка между сключването на представения договор за наем на автомобил и наложената ПАМ. От установения факт, че „МЕТРОРЕКЛАМА“ ЕООД е наело товарен автомобил, с който се твърди да е осъществявало търговската си дейност в периода, за който е било лишено от ползване на собствения си автомобил заради временно прекратената му регистрация, не следва автоматично извод, че това е била единствената възможност дружеството да продължи да осъществява обичайната си търговска дейност, а не се касае например за разширяване на поети търговски ангажименти. Въпреки указанията на съда, ищецът не представи документи и не ангажира други доказателства, от които да се установи вида и обема на извършената търговска дейност от дружеството в процесния период, както и направените разходи за ползване на наетия автомобил по повод осъществяването на тези дейности. Затова, според настоящия съдебен състав, в конкретния казус елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ останаха недоказани.

Ищецът не представи доказателства, въз основа на които може да се направи извод, че плащането на наемната цена по представения договор по своя характер не е обичаен разход във връзка с извършваната търговска дейност на дружеството, а представлява имуществена вреда, настъпила като пряка и непосредствена последица от отменения незаконосъобразен административен акт, с който е била наложена ПАМ по чл. 171, ал. 2а, б. „а“ от ЗДвП. Липсата на доказателства, въз основа на които може да се установи причинно – следствената връзка между отменения административен акт и направените разходи за наем на МПС изключва обективната отговорност на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

По изложените съображения предявената искова претенция и акцесорната за лихви, по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

При този изход на спора и направеното своевременно искане от процесуалния представител на ответната страна, на основание чл. 203, ал. 2 от АПК във вр. чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, ищецът следва да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер, съобразен с изискванията на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24, предл. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно 150 лева.

Мотивиран от изложеното, СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ от „МЕТРОРЕКЛАМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. К. И., [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3, срещу Столична дирекция на вътрешните работи за сумата от 5 760 (пет хиляди седемстотин и шестдесет) лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени на дружеството в периода 04.01.2022 г. – 04.07.2022 г. от незаконосъобразно наложена със Заповед за прилагане на ПАМ № 22-4332-000147 от 11.01.2022 г., издадена от полицейски орган – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение

по пътищата, ведно със законните лихви върху претендираното обезщетение, считано от 29.08.2022 г. до окончателното му изплащане.

ОСЪЖДА „МЕТРОРЕКЛАМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. К. И., [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 203, ал. 2 от АПК във вр. чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ във вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПрП, сумата от 150 (сто и петдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: